

holder til i stor Mængde i de stillestaaende, ferske Vande. Stationen ligger paa Højdeplateauet i Hovedstaden Tananarivas Udkant, og der hæver sig nu Røster for at skaffe den en Filial i de lavere Regioner af Øen samt en ved Kysten til Studiet af Havets Dyreverden.

Jordskælvet i Mexico den 3. Januar har efter de indkomne Efterretninger anrettet store Ødelæggelser. Det var ledsaget af en frygtelig underjordisk Larm og havde sit Epicentrum ca. 50 Mil fra Byen Vera—Cruz. Egnene om Vera—Cruz, Puebla, Oacaxa, Tamaulipas, Morelos og Coscomatipec har især lidt under Jordskælvet og i større og mindre Grad Cordoba, Jalapa, Calchualco, Teocelo og Cosantlau. I Jalapa blev 80 Huse ødelagt, og intet forblev intakt. Flere Landsbyer er helt forsvunden, bl. a. en i Nærheden af Vulkanen Orizaba, der havde 3000 Indbyggere. Vand- og Lysværkerne i Vera—Cruz blev ødelagt, San Francisco Floden forandrede Løb, og en gammel Vulkan, 35 Mil Nordøst for Cordoba, gav paany Udbrud. Lavaen strømmede ud, og Terrænet blev helt oprevet og krydset af umaadelige Revner. Vulkanen Orizaba aabnede et nyt Krater.

Japanerne i Syd-Afrika. Som i mange andre Forhold har Krigen i Europa grebet dybt ind i Handelsvejene. I en Rapport fra det nederlandske Handelskammer i Pretoria meddeles, at Japanernes Handelsvirksomhed i Sydafrika er tiltaget i særlig høj Grad. I 1913 udgjorde den japanske Eksport hertil kun 115,461 Pund Sterling, men i 1918 2,667,000 Pund. Af Artikler, hvoraf Eksporten i det hele til disse Egne er stor, kan nævnes Maskiner, Automobiles, Cykler, elektriske Sager, Klædevarer, Papir og Tryksvæerte.

Sahara. Den bekendte franske Sahara-Forsker, E. F. Gautier, har under Krigen besøgt det store Ørkenland, denne Gang den Libyske Ørken, om hvilken han beretter i *Annales de Géographie* 1919. Han anstiller her Sammenligninger imellem den Libyske Ørken og det algierske Sahara og kommer til det Resultat, at der hverken i klimatisk eller geologisk Henseende er nogen Forskel imellem de to Ørkengrupper. Fladt aflejret Kalk og Sandsten danner i begge udstrakte Plateaus. Derimod er der stor Forskel paa Overfladeformerne. Medens der i det algierske Sahara findes et sammenhængende Net af Vadier, findes et saadant ikke i den Libyske Ørken. Oaserne i den Libyske Ørken er nedsænket i Plateauet, staar ikke i Forbindelse med noget Vadi-Net og menes ikke at skyldes fluviale Aarsager. Der findes vel udstrakte Terræns, dækket med Flodaflejringer, men de stammer fra en Tid, da Nilen ikke bestod i sin nuværende Skikkelse. Deltaophobninger af tertiær Alder i Vadi-Natron og ved Maghara tyder paa en ældre Nil, hvis Seng ikke faldt sammen med den nuværende. De æoliske Kræfter, der har virket saa lang Tid i Sahara, har imidlertid udsløttet ethvert Spor af den. Den algierske og den Libyske Ørken maa altsaa være to forskellige gamle Ørkener, den algierske ung, den libyske gammel. Flyvesandørkenne i det algierske Sahara, de saakaldte »Ergs«, der betyder Klitlandet, ligger i Dalene og har mange Brønde og Græsgange, som Beduinerne søger, hvorfor de ikke er saa vanskelige at berejse. Den libyske Erg er den største Sandophobning i Sahara og næsten umulig at rejse i, hvorfor den i sin største Udstrækning er ukendt. Ophobningen af Sand har

ganske besejret den fluviale Erosion. Beboerne i det algierske Sahara er mest Nomader, da der findes Græsgange nok, medens Beboere i den Libyske Ørken som Regel er bundet til visse afgrænsede Distrikter, hvor der findes Vand, og derfor mest er bofaste. Medens den algierske Sahara-Nomade med Stolthed ser ned paa Oasebeboerne, er den libyske Nomade ikke meget regnet.

Koreas Klima. I *Transactions of the Korea Branch of the Royal Asiatic Society* behandles Spørgsmaalet Koreas Klima, hvorefter her gøres nogle Uddrag. Som Følge af at Korea er en Halvø paa Østsiden af den asiatiske Landmasse, er Monsunens Indflydelse paa den atmosfæriske Cirkulation dominerende baade i det Indre og paa Kysterne af Korea. De fremherskende Vinde, der om Vinteren blæser fra det indre Fastland, gør Kulden ret streng. Middeltemperaturen for Januar veksler fra $+15^{\circ}\text{C}$ i Nord paa Grænsen af Manchuriet, hvor der indtræffer haarde Sneorme, til -3°C i det yderste Syd. Sommerheden er stærk paa Grund af den lave Bredde, men den afbødes dog en Del af de med Fugtighed ladede Vinde fra det kinesiske Hav. Middeltemperaturen for Juli ligger omkring 24°C . Forskellen i den aarlige Middeltemperatur er, som ses, ret stor, hvad der skyldes den vinterlige Lufttilførsel til Korea fra det Indre af Asien, hvor som bekendt Vinteren er streng. Middelnedbøren er 24—60 Tommer, altsaa betydelig. Vinden fra det kinesiske og japanske Hav forårsager en udpræget Regnsæson imellem Juni og September. Bjærgenes østlige Skraaning er forholdsvis tør undtagen om Sommeren, hvor Dampene fra Kysten afsætter sig her. Korea er et rigtigt Solskinsland, og i Modsætning til her hos os i Danmark opviser den tørre, kolde Vintersæson i Korea meget længere Solskinstid end om Sommeren, hvor Dagene er længere. Sommeren kan være ret trykkende paa Grund af den høje relative Fugtighed, der i Juli gaar op til 80%, hvad der er lig Danmarks rel. Middelfugtighed. Koreas Klima karakteriseres som et anden Rangs Klima. Det er enerverende paa Grund af længere Tids fast Temperatur, høj Fugtighed, manglende Blæst og intensiv Sol.

Den berømte Polarfarer, Robert Edwin Peary afgik ved Døden i Washington den 19. Februar 1920. Han var født i Cresson Springs i Pennsylvania den 6. Maj 1856, var en Tid Landmaaler og gik derefter ind i Civilingeniørtjeneste i U. S. Marine i 1881. Fra 1885-87 var han beskæftiget ved Nicaraguakanalen og gjorde derefter Tjeneste ved Havneanlæg for U. S. Flaade, i hvilken han udnævntes til Rear-Admiral i 1911. Sin første Polarrejse gjorde P. i 1886, hvor han landede i Diskobugten i Grønland og gik ind paa Indlandsisen. I 1891 gik han med en Ekspedition paa 7 Personer, hvoriblandt Fru Peary og Dr. F. A. Cook, hvor han oprettede en Basis ved Whale Sound. I 1892 gik han med 3 Ledsagere paa en Slædetur over Indlandsisen til Independence Bay paa Nordøstkysten. I 1893 gik han atter med en Ekspedition til Whale Sound, hvor hans Hustru fødte ham en Datter. Sommerturen i 1893 mislykkedes, og hans Ledsagere opgav Ævret; men Peary, Mr. Lee og hans Negertjener Hensson blev der endnu en Vinter, og i 1895 gik han ledsaget af Eskimoer atter til Independence Bay uden at opnaa egentlige geografiske Resultater. I 1896 og 97 gik P. atter til Whale Sound paa Sommerture, hvorfra han førte en stor Del Meteorsten til Amerika.